

Pasen – 12 april 2020

Pasen

Geert Bles

Evangelie: [Lucas 24,13-35.](#)

Twee leerlingen van Jezus liepen, vlak na die eerste paasdag, terug van Jerusalem naar Emmaüs waar ze woonden; natuurlijk hadden ze het over de gebeurtenissen van de laatste dagen. Toen voegde een vreemde zich bij hen liep en liep met hen op; het was Jezus maar dat hadden ze niet door. 'Waar hebben jullie het over?', zei Hij. Ze bleven staan, verbijsterd, en vroegen: 'Ben jij dan de enige vreemde in Jerusalem dat je dat niet weet?' 'Wat dan?' zei Hij. Zij antwoordden: 'Wat er met Jezus van Nazareth gebeurd is, een bijzonder mens volgens ons, maar onze religieuze en burgerlijke overheden hebben Hem ter dood veroordeeld, aan het kruis nog wel; en dat terwijl wij echt hoopten dat Hij ons land zou bevrijden van de bezetter. Dat heeft zich allemaal afgespeeld drie dagen geleden; nu is het voorbij, dood en begraven is Hij. Wel hebben een paar vrouwen verwarring gezaaid; zij waren bij het graf geweest maar het lichaam was weg; ze hadden engelen horen zeggen, dat Hij leefde; maar waar was Hij nu dan?' Toen zei de vreemde: 'Wat zijn jullie kortzichtig! Jullie weten toch wat de profeten gezegd hebben?' En Hij ging met hen het hele rijtje van profeten langs en wees op wat zij over de Messias gezegd hadden. Zo kwamen ze al

wandelend in Emmaüs aan; de vreemde deed alsof Hij nog verder moest; maar omdat het al laat was, nodigden ze Hem uit bij hen te blijven; dat wilde Hij wel. Ze moesten nog eten. Toen ze aan tafel zaten nam Hij brood, brak het en gaf het hun om te eten; en dát was het wonder, dáár herkenden ze Hem ineens aan. Maar op hetzelfde moment was Hij ook weer weg.

Overweging

Lieve mensen, de Goede Week dit jaar is anders dan anders, mooi lenteweer en fluitende vogels, dat wel, maar geen stromen toeristen naar strand of bollenvelden, geen overvolle hotels, geen slierten wit in de lucht, weinig treinverkeer, weinig auto's op de weg. Geen drukke winkelstraten, slechts een enkele winkel of supermarkt open voor het hoogst noodzakelijke. Geen Mattheüspassion, geen Passie-spektakel, geen vieringen in volle kerken, geen Alleluja's van Händel, niets van dat alles, alleen rust, stilte, thuisblijven, contact vermijden en afstand bewaren, allemaal anders dan anders.

Maar toch, biedt deze Goede Week niet een unieke kans om meer dan ooit stil te staan bij die eerste Goede Week toen? Dat was toch een week van angst en verlatenheid, van er alleen voor staan, van vrienden die je niet meer kennen of verraden? Gedachten aan toen brengen ons misschien dichterbij de rauwe werkelijkheid vandaag: hectiek op de IC's, vechten voor leven, aan de beademing, happen naar lucht, eenzaam sterven, familie en vrienden op afstand.

Ja, Pasen vieren dit jaar is anders dan anders. Ik wil daar met u over doordenken aan de hand van de twee ringen, die ik in mijn hand heb; het zijn de trouwringen van mijn ouders; ooit was er een moment in hun leven dat ze tegen elkaar zeiden: 'Wat er ook mag gebeuren aan lief en leed in ons leven, ik zal er zijn voor jou'; en ze schoven die ringen aan elkaars vinger; daar begon het.

Vijf en twintig jaar later, in augustus 1944, op het einde van de tweede wereldoorlog, stierf mijn vader. Wat deed mijn moeder? Ze liet zijn ring kleiner maken en droeg er vanaf dat moment twee aan haar vinger; het kleine stukje, dat ertussen uit was genomen, bewaarde zij; daar had zij een bedoeling mee.

In 1953 ben ik priester gewijd in Hulsberg; bij die gelegenheid kreeg ik een kelk en pixus, een communiedoosje, cadeau van mijn familie; mijn moeder had dat kleine stukje ring laten smelten en in het goud van kelk en pixus laten verwerken. Toen zij stierf in 1980, gingen de ringen, met elkaar verbonden, de rij van kinderen langs; nu zijn ze bij mij als laatste aangekomen. Ze zijn mij dierbaar; hun trouw, hun liefde zit in mijn DNA, maar meer nog in mijn herinnering; want het staat mij levendig voor de geest hoe zij met elkaar omgingen, in de jaren die allesbehalve gemakkelijk waren, crisis in de jaren twintig en dertig, en de vijf barre oorlogsjaren erna, veel monden te voeden, een gezin van twaalf, hard werken op de boerderij, passen en meten, tegenslagen en veel zorgen. Maar ik zie het levendig voor me: trouw en liefde door dik en dun, voor elkaar, voor ons, voor anderen; ze leefden het, ze deden het gewoon, het hoorde zo. Dit is - in vogelvlucht - het verhaal van deze twee ringen.

En nu Pasen 2020; het is anders dan anders, inderdaad uniek, want meer dan ooit dwingt deze coronavirus ons er te zijn voor elkaar; we waren dat misschien wat vergeten in de hectiek van het leven, in de run om dingen; we hebben elkaar nodig, broodnodig, het is levensnoodzaak, het gaat om leven, en dat vooral in de werkelijkheid vandaag, de rauwe werkelijkheid van de corona en alles wat die met zich meebrengt. Het drukt ons met de neus op de kern waar het om gaat. Het maakt ons meer dan ooit bewust van het feit dat, zoals Dag Hammerskjöld zegt, 'het leven alleen waarde heeft door de inhoud die het heeft voor anderen.' Dáár gaat het uiteindelijk om. Dát is wat de twee ontdekten onderweg naar Emmaüs toen die 'vreemde' zich bij hen voegde; Hij mag dan gestorven zijn maar het leven dat Hij geleefd heeft - er zijn voor de ander, brood gebroken en gedeeld - kan niet stuk. Dát is ook wat deze twee ringen mij vertellen; ik ben dankbaar dat ik lieve ouders heb gehad die dat hebben geleefd; ze mogen dan gestorven zijn, het leven dat zij geleefd hebben - 'ik ben er voor jou'- , blijft..... kan niet stuk.....nooit niet. Ik wens u een Zalig Pasen 2020.

Geert Bles